

**Postanowienie z dnia 10 października 1996 r.
II UZ 1/96**

Na postanowienie sądu drugiej instancji, odrzucające pismo nazwane apelacją od wyroku tego sądu sprzed dnia 1 lipca 1996 r. nie przysługuje zażalenie.

Przewodniczący SSN: Teresa Romer (sprawozdawca), Sędzia SN: Andrzej Wróbel, Sędzia SA: Mieczysław Bareja.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 10 października 1996 r. sprawy z wniosku Witolda L. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w Ł. o wysokość emerytury, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 19 sierpnia 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć zażalenie

U z a s a d n i e n i e

Witold L. wniósł do Sądu Najwyższego, za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Łodzi "apelację" od wyroku tego Sądu z dnia 28 czerwca 1996 r.

Postanowieniem z 19 sierpnia 1996 r. [...] Sąd Apelacyjny odrzucił apelację. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Apelacyjny podał, że obowiązujące od 1 lipca 1996 r. przepisy o apelacji, wprowadzone do kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 1 marca 1996 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 110), nie mają zastosowania w sprawie. Sąd Apelacyjny przyjął, że skoro adresatem pisma jest Sąd Najwyższy, to autorowi chodziło o wystąpienie z kasacją. W uzasadnieniu postanowienia, podkreślono, że objęte zaskarżeniem orzeczenie Sądu Apelacyjnego zostało wydane 28 czerwca 1996 r., a więc pod rządem przepisów procesowych, które nie zawierały regulacji dotyczącej kasacji. Dlatego też środek odwoławczy, z którym wystąpił wnioskodawca podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Od tego postanowienia Witold L. wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego. Zdaniem wnoszącego zażalenie, Sąd Apelacyjny powinien był nadać bieg środkowi odwoławczemu, który należało potraktować jako kasację.

Sąd Najwyższy rozważył co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz. 180), kasacja przysługuje tylko od orzeczenia sądu drugiej instancji oddalającego, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, rewizję lub orzekającego co do

istoty sprawy, chyba że według przepisów ustawy kasacja nie przysługuje. Z treści tego przepisu wynika, że orzeczenia sądu drugiej instancji oddalające rewizję lub orzekające co do istoty sprawy wydane przed 1 lipca 1996 r. nie mogą być zaskarżone w drodze kasacji. Zgodnie z art. 393⁵ KPC sąd drugiej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym kasację, której wniesienie było niedopuszczalne.

Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje (art. 393¹⁸ KPC) jedynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego odrzucające kasację w trybie art. 393⁵ KPC. Sąd Apelacyjny prawidłowo uznał, że pismo wnioskodawcy nie jest kasacją. Na postanowienie Sądu Apelacyjnego odrzucające to pismo, określone jako apelacja, nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego.

Dlatego też Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

=====